

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 4 2025 – ÅRGÅNG 39. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING



*O, konungarnas konung du! En krubba är ditt rike nu,
och blott en lindaklädnad är den konungliga skrud du bär.*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige.
Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson, e-post: ingvar.adriansson@gmail.com. Ansvarig utgivare: Ingvar Adriansson. I gemensam nordisk redaktion: Tor Jakob Welde (Norge) och Ola Österbacka (Finland, layout).

Redaktionens adress och expedition:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo; tfn +46 70-393 81 27.

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.
Swish 1232643161.

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi



tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runt om i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Omslagsbilden är en del av Albert Edelfelt: *Herdarnas tillbedjan*. Trefaldighetskyrkan i Vasa 1894.

Från redaktionen

Ruinstäder, smärta och sorg över lidande och död. Det har varit återkommande bilder i nyheterna de senaste åren från Gaza, från Mariupol, från Butja. Profeten Jeremia, som så starkt varnat sitt folk att Herren måste straffa dem för deras synd, såg för 2 600 år sedan ett grymt lidande i Jerusalem när den så rikt välsignade staden förstördes, och han frågade (Klag 1:12): *Betyder det inget för alla er som går vägen förbi? Se efter och se: finns det någon smärta lik smärtan som drabbat mig?*

Vad har det betytt för oss, som har bevittnat allt detta elände? För många känns det övermäktigt att följa med. De som sitter mitt inne i det, som Jeremia eller de som sitter i ruinerna efter sin sönderbombade bostad, kommer inte ur sin vända så som vi andra som kan stänga vår TV.

Men vi kan göra det som Jeremia manade till: vi kan vända oss till Herren. Han har mycket att säga oss i denna onda tid. Och vi kan se hur fälten vitnar till skörd: allt fler börjar fråga efter Gud. Vi har anförtrots uppgiften att visa vägen till Honom, samtidigt som vi ska påminna oss de rika löften som Jesus ger oss när vi i Hans namn vänder oss i bön till vår kärleksrike Far. Och vi ska öppna våra hjärtan och plånböcker för dem som lider.

Jeremia fick mitt i sin sorg över Jerusalems grymma öde förmedla hoppets budskap: *Det är Herrens nåd att det inte är ute med oss, att det inte är slut med hans barmhärtighet* (Klag 3:22). Och redan 100 år tidigare, när fruktan för de grymma angriparna från norr var stor, fick Jesaja ropa ut ett budskap om ljus i mörkret: *Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram* (Jes 9:2).

Båda dessa profeter fick besked om vad detta ljus skulle bestå i: Ett barn, som skulle födas, en son som skulle ges oss, en rättfärdig telning som skulle skaffa rätt och rättfärdighet på jorden. Och de fick veta, att frälsningen och tryggheten för Jerusalem skulle komma i de dagarna när barnet föddes (Jer 33:16).

Många tänker sig att rättfärdigheten ska upprättas när Jesus återvänder till Jerusalem, kämpar ner sina fiender och upprättar Davids fallna tron på ett synligt sätt. Men profeterna visste när det skulle ske. Det var när Messias kom, redan för ungefär 2 000 år sedan. Då föddes det barn som kallades *Herren vår rättfärdighet* och *Fridsfurste*. Han skulle inte upprätta ett synligt rike, utan ge sitt folk och alla jordens folk den sanna friden genom att på en enda dag stryka ut all världens orättfärdighet.

Betyder det något för dig? Säg inte "allt står väl till" och gå förbi, utan blyssna när profeten kallar (Jer 22:29): *O land, land, land, hör Herrens ord!*

Vi står inför adventstiden som en bot- och fastetid, då vi bereder oss att hälsa rättfärdighetens kung välkommen. Låt inte världens oro, och inte heller all onödigt bråte som samlas framför julens höge gäst, fördunkla hans ljus som vill lysa upp våra mörka hjärtan!

Bibel och Bekännelse vill, med Guds hjälp, hjälpa läsarna att få en rannsakande adventstid, en fridfull julhögtid och ett välsignat nytt år i Jesu namn.
Redaktionen

Din kung kommer till dig

1
advent

**Säg till dottern Sion:
Se, din kung kommer
till dig, ödmjuk och ri-
dande på en åsna, på en
arbetsåsnas föl
(Matt 21:5).**

Evangelisten Matteus nämner att denna profetia från Sakarjas bok gick i uppfyllelse när Jesus red in i Jerusalem medan folkmassan hyllade honom. Vi lägger märke till att det var två djur Jesus bad sina lärjungar hämta åt honom. *Gå in i byn där framför er! Där ska ni genast finna en åsna som står bunden med ett föl bredvid sig. Ta loss dem och led dem till mig!* (Matt 21:2–3)

Vår kung kommer till oss vid början av ett nytt kyrkoår, ödmjuk och vänlig. Hans rike är ett nåderike, han bor och regerar i våra hjärtan genom evangeliet.

Men detta inre nåderike är inte lika fullkomligt och härligt idag som det en gång ska bli. Det har med oss att göra, för – som gamle Johann Gerhard säger i en adventspredikan – vi kristna är ju som envisa åsnor! På grund av den syndiga mänskliga naturen vi fortfarande bär på måste Jesus dra oss efter sig, lite som det extra åsnefölet vi läste om. Vår gamle Adam stretar alltid emot och måste därför tvingas, så att vi rör oss framåt och följer efter Jesus, förnekar oss själva och uthärdar motgång och lidande, så som hans lärjungar får vänta sig här i världen.

Vi syndar tyvärr ofta, även om vi tillhör den heliga kristna kyrkan. Vi faller i samma synd om och om igen. Och därför plågas vi i



FRÅN HOLE: DET EVIGE MOTIV.

vårt samvete. Men Jesus kommer till oss så vänligt och milt och betjänar oss med nådens medel, gång på gång. Han är rättfärdig och rik på seger, Han delar sin seger och rättfärdighet med oss, och räcker oss detta i evangeliet. Jesus blev så fattig för vår skull, för att göra oss rika. Han ödmjukade sig, böjde sig ner för att lyfta syndabördan från våra axlar och lägga den på sina axlar, och sona det stränga straff vi hade förtjänat. Det var därför han kom till Jerusalem den gången. *Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud* (2 Kor 5:21).

Under adventstiden tänker vi på Jesu första ankomst då, och på hans återkomst på den yttersta

dagen. Men också på det att han ständigt kommer till oss i nådens medel – evangeliet i ord och sakrament – och renar oss från all orättfärdighet så att vi står inför honom som heliga och rättfärdiga. *Han förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar, han friköper ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet* (Ps 103:3–4).

Så får vi stämma in i jublet och lovsången: *Lova Herren, min själ! Välsignad vare han som kommer i Herrens namn!* För han är den som har befriat oss från all syndaskuld och från djävulens, dödens och helvetets makt. Den nya troende människan i oss tackar Jesus och vill gärna göra dörren hög och porten vid för honom, kämpa trons goda kamp och leva för honom alla dagar.

Vilken nådig och god kung vi har, som kommer till oss så vänlig och mild! Han vill inte släcka en rykande veke eller bryta av ett brutet strå, utan han tröstar oss och förkunnar förlåtelse, frid och frihet. Den tid som ligger framför oss får vi lägga i hans trygga händer. När det är denna gode Kung som vakar och regerar över oss, behöver vi inte vara rädda för framtiden, vad vi än kommer att möta här i världen. Gud ske tack och lov.

Tor Jakob Welde

Guds rike är nära

2
advent

I Lukasevangeliets sjuttonde kapitel frågar fariseerna Jesus när Guds rike skulle komma. Då tänker de på det yttre rike som skulle ledas av Davids Son, Messiaskungen. Men Jesus överraskar dem. Guds rike är inte synligt för ögonen. Det finns redan nu mitt ibland dem, hävdar han.

Vad menar han egentligen? Enligt en del översättningar (så Bibel 2000) sa han: ”Guds rike är inom er.” Det här kan leda till en flummig lära, som ofta möter oss i dag: ”Det är i vårt inre som Guds rike föds och växer fram. ... Där rättvisa, kärlek, omtanke om människor, djur och natur blir verkligt bryter Guds rike fram.” Skulle Jesus ha menat att dessa fariseer, som han kallade djävulens barn och som snart skulle föra honom till korset, hade Guds rike inom sig? Består Guds rike i vår omtanke om människor, djur och natur?

Han kom

Inför fariséernas och lärjungarnas åsyn hade Guds rike kommit. Det omvittnades i Johannes Döparens predikan: *Se Guds Lamm, som tar bort världens synd!* Jesus själv intygade i Nasarets synagoga att profetens ord hade gått i uppfyllelse. Guds rike kom med glädjens budskap, ordet om syndernas förlåtelse och frid med Gud, inte i yttre företeelser även om det har följder också för det jordiska.

Han kommer i dag

Också i dag kommer Guds rike.



FOTO: OLA ÖSTERBACKA

Martin Luther beskrev det så här i Lilla katekesen: ”Guds rike kommer när vår himmelske Fader ger oss sin helige Ande, så att vi genom hans nåd tror på hans heliga ord och lever gudfruktigt här på jorden och för evigt i himlen.” Därför är Guds rike här, när kristna samlas för att lyssna till Guds ord och i tro prisar honom som sändes till jorden som vår Frälsare.

Han ska komma igen

Och en dag ska han komma tillbaka. Som vi har konstaterat under de sista söndagarna i kyrkoåret vet ingen dag och stund för hans återkomst. Men genom hans undervisning strax innan han led för världens synd på korset får vi veta

tecken när detta ska ske.

Det är inga svårigheter att se att många av de tecken han talar om är för handen i vår tid. Många står *rådlösa inför havets och vågornas dån, och människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas* (Luk 21:26). Tidens oro gör att det finns ett ökat intresse för andlighet. Men vad ger vi människorna för svar på deras sökande efter trygghet? Jesus varnar för villfarelser av olika slag: *Se till att ni inte blir vilseledda*. Många ska komma på fall, säger han, och kärleken ska kallna hos de flesta, men *den som håller ut till slutet ska bli frälst* (Matt 24:10, 13).

Därför påminns vi under advent att Guds rike är nära. Vi påminns om att rikta våra blickar mot Honom som kom en gång i tiden, att lära oss lyssna till Honom när han i dag kommer till oss i Ord och sakrament, och att bereda oss att möta Honom när han kommer till dom.

O Jesus, dig förbarma i denna väntans tid.
Bered av nåd mig arma att möta dig med frid.
Kom du att hos mig bo och lär mig evigt lova dig, Gud, för denna gåva i barnslig, tacksam tro.

Ola Österbacka

Johannes Döparen

3
advent

Johannes döparen blev sänd för att göra Herrens ankomst känd!

• Förelöpare för

Jesus: Hans huvudsakliga uppgift var att förbereda folket för Jesus ankomst, som är Messias, den utlovade. *Se, jag ska sända min budbärare och han ska bereda vägen för mig. Och Herren som ni söker ska plötsligt komma till sitt tempel, förbundets sändebud som ni längtar efter. Se, han kommer, säger Herren Sebaot, Mal 3:1.*

• **Botpredikant:** Han var en kraftfull predikant som manade människor till bättring och att omvända sig. *Vid den tiden trädde Johannes Döparen fram och förkunnade i Judeens öken, Matt 3:1.*

• **Döpte i Jordan:** Han döpte människor i Jordanfloden. *Johannes Döparen trädde fram i öknen och förkunnade omvändelsens dop till syndernas förlåtelse, Mark 1:4.*

• **Vägröjare:** Hans förkunnelse innebar att människor skulle rikta sina tankar bort från det jordiska och mot det himmelska. *En röst ropar i öknen: "Bana väg för Herren, gör vägen rak i ödemarken för vår Gud. Varje dal ska höjas, alla berg och höjder sänkas. Ojämn mark ska jämnas, kuperat land bli slät mark", Jes 40:3–4.*

• **Ökenvistelse:** Johannes tog emot sitt budskap från Gud i öknen, där han levde ett enkelt liv och åt bland annat honung och gräshoppor. *Johannes var klädd i kamelhår och hade ett läderbälte om*



ADOBE FIREFLY

livet, och han levde av gräshoppor och vildhonung, Mark 1:6.

• **Konflikt med makten:** Han kom i konflikt med den dåvarande makten och det religiösa etablissemang, och kom att fångas. *Men landsfurstens Herodes blev tillrättavisad av Johannes för sitt förhållande med sin brors hustru Herodias och för allt annat ont som han hade gjort, Luk 3:19.*

• **Avrättning:** Han avrättades av Herodes Antipas efter att hans styvdotter Salome hade krävt hans huvud som en belöning för sin dans. *Herodes skickade genast i väg en bödel och befälde honom att hämta Johannes Döparens huvud. Denne gick då bort och halshög honom i fångelset, Mark 6:27.*

• **Arvet:** Många av hans

lärjungar kom sedan att följa Jesus, och hans roll som förberedare för Jesus betonas i Bibeln. *Detta är Johannes vittnesbörd när judarna sände präster och leviter från Jerusalem för att fråga honom vem han var. Han bekände och förnekade inte, han bekände: "Jag är inte Messias." De frågade honom: "Vem är du då? Är du Elia?" Han sade: "Nej, det är jag inte." – "Är du Profeten?" Han svarade: "Nej." Då sade de till honom: "Vem är du då? Vi måste ge ett svar till dem som har sänt oss. Vad säger du om dig själv?" Han svarade med profeten Jesajas ord: "Jag är rösten som ropar i öknen. Gör vägen rak för Herren!" De som var utsända kom från fariseerna, och de frågade honom: "Varför döper du då, om du varken är Messias eller Elia eller Profeten?" Johannes svarade dem:*

"Jag döper i vatten. Men mitt ibland er står en som ni inte känner. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig ens att lossa remmen på hans sandal." Detta hände i Betania på andra sidan Jordan där Johannes döpte. Nästa dag såg han Jesus komma, och han sade: "Se Guds Lamm som tar bort världens synd! Det var om honom jag sade: Efter mig kommer en man som är före mig, för han var till före mig. Jag kände honom inte, men för att han ska uppenbaras för Israel har jag kommit och döper i vatten" Joh 1:19–31.

Ingvar Adriansson

Herren är nära

4
advent

Utdrag ur Alvar Svensons "predikan i rullstol" 4. Advent 2014

Sion, du glädjens budbärrinna, stig upp på ett högt berg. Jerusalem, du glädjens budbärrinna, höj din röst med kraft! Höj den utan fruktan, säg till Juda städer: "Se, er Gud!" (Jes 40:9)

Temat för fjärde söndagen i advent är "Herren är nära". Vad menas med det? Är inte Herren överallt? Det går ju inte att gömma sig för Herren. Är det barnet i Betlehem som är nära? Ja, barnet är Herren, det är Kristus, konungen, det var ju glädjebudskapet till herdarna att det var Guds Son.

Temat påminner om var Herren är. Han är där han har lovat vara: i sitt Ord och i sina heliga sakrament. Vi behöver inte söka Herren. Vi kan inte ens söka honom. Det finns ingen som söker honom. Människorna har alltid varit på flykt undan Gud. Tvärtom tror jag att människor skulle känna obehag inför ämnet "Herren är nära".

Jesaja uppmanar till predikan. Profeten fick uppdraget att tydligt predika lag och evangelium. Han skulle predika om livets korthet, om dödens visshet, om livets förgänglighet. Men han skulle också predika om hoppet bortom det här livet. Alltså inte komma med hot om dom och straff, utan med frid. Vi är syndare, som måste frukta



Kyrkoherde Alvar Svenson höll sin sista predikan i Markuskyrkan, Ljungby, den 21 december 2014. Han avled 2 februari 2015. Bilden är från videospelning (<https://vimeo.com/115109304>).

Guds rättvisa straff. Likväl ska vi utan fruktan säga: "Se er Gud!" Kyrkans glädjebud är evangelium: dina synder är förlättna. Men djävulen förvanskar detta budskap. Han gör om det till gärningarnas religion. Han vill ändra evangelium så att vi ska få någon förtjänst själva.

Herren är nära – ett glädjebud. Hans budskap är sanning. Djupast sett är det budskapet om den korsfäste. Han har i sin kropp burit vår synd på korset. Han drog sig inte undan. Han närmade sig den värld som han skulle frälsa. Herren kastade alla våra synder på honom, och han bar dem i sin kropp på korsets trä.

Och nu finns han här. Herren är nära. Han är med oss i dag i Markuskyrkan. Han ger oss inte bara en möjlighet till frälsning, utan han har frälst oss. Han är här i sitt ord och i sina heliga sakrament.

Hans budskap är inte hatets, vredens eller hotets, utan fridens budskap. Julen är fridens högtid, och den som kommer med budskapet kallas glädjens budbärrinna. Budbärrinnan är kyrkan. Det är vi som ska bära fram budskapet, glädjebudet. Tänk på att fastän vi har brutit mot alla Guds bud, säger han ändå till oss i dag: Min nåd är dig nog. Han är här med ett budskap till dig: Herren är nära. Vi får säga med psalmens ord: "Jag är trygg i din närhet."

Bön: Tack för att du är nära. Tack för dina löften om nåd och frid, genom din starka hand. Nu ber vi i din församling i dag, att du ska bevara oss i den enfaldiga troheten mot ditt Ord. Herre, hjälp oss i denna farliga värld mot all ondska, mot allt som vill förstöra och riva ner. Vi vet att din kyrka ska stå som segrare till sist och vinna en härlig seger. Du har ju krossat ormens huvud, du har vunnit över döden, och du har fört liv och oförgänglighet fram i ljuset. Herre, var oss nära nu i dag och alla dagar, så länge vi finns här på jorden. Vi ber att du hör våra böner, och det gör du för Jesu Kristi skull. Vi vänder oss till dig med vår bön, och vet att i din närhet kan vi alltid vara trygga. Amen.

Simul justus et peccator

Kvällsandakt vid LBKs kyrkokonferens 2012 på Hjälmgården. Artikeln har också varit publicerad i BoB nr 4/2012.

Simul justus et peccator, på samma gång rättfärdig och syndare, är ett av de viktigaste uttrycken som vi har fått med oss från reformationen. Innan Luther förstod att det är så det kristna livet ter sig så kunde man ha satt ett annat uttryck över hans liv: *nu syndare, snart rättfärdig*, d.v.s. jag ska genom fastor, späkningar, botgärningar och böner bli rättfärdig. Jag ska bli bättre och bättre tills jag blir rättfärdig. Och hinner jag inte bli rättfärdig under jordelivet så får skärselden putsa bort det sista orena hos mig. Det är detta som Lina Sandell beskriver i en av sina sånger: *Jag irrade länge än hit och än dit och sökte en väg till Guds himmel*. De mera

evangeliskt sinnade läsarna hade denna sak klar för sig: *samtidigt rättfärdig och syndare!* De kände till vad Petrus skriver i det tredje kapitlet av sitt första brev:

Så led också Kristus en gång för våra synder. Rättfärdig led han i orättfärdigas ställe, för att föra oss till Gud (1 Petr 3:18).

Här är det en utomstående som griper in i syndarens rättfärdigelseprocess. Här kommer någon in och avslutar denna process med en gång. Och där står då syndaren med sina fastor och böner, med sin redliga bättring och sin ånger. Vad ska han nu med dem till? Om han redan av Kristus blev förd in i Guds gemenskap, då blir ju dessa gärningar värdelösa. Nej, inte alls. Det är först nu de har ett värde. Alla som vet något om husbygge

vet att det inte är någon idé att bygga ett hus på dålig grund. Du kan bygga hur fint som helst, men är grunden dålig så kommer tjälen att fördärva ditt hus den första vintern. Men är grunden god, ja då lönar det sig att bygga. Är Kristus grunden, ja då kommer också dina goda gärningar att följa med dig in i himlen. Detta talar Paulus om i 1 Kor 3, men vi ska inte säga mer om det nu.



Internationella domstolen. Wikipedia

Istället ska vi göra en tidsresa genom Bibeln och se hur detta med att samtidigt vara rättfärdig och syndare har varit en verklighet för de forna heliga. Vi ska inte göra detta för att gotta oss i andras synder, de är ju våra bröder och systrar, utan vi ska göra detta för att lära oss en sak. För att vi ska lära oss att allt inte alltid är som det ser ut. När vi ser på varandra så ser vi mycket som inte håller provet. Det är synd och skröplighet alltigenom.

Men vi borde lära oss att se på varandra med Guds ögon. En syster kanske brister i kärlek, men tror hon på Kristus så har hon hans rättfärdighet. En broder kan brista i sitt tal. Kanske säger mycket onyttigt, men är han döpt så är han. Kommer jag till Gud med

min broders synder så kanske han svarar: vad talar du om? Jag kan då inte komma ihåg något sådant.

Eller släpar jag min syster inför domaren på grund av någon svaghet jag ser hos henne så kanske han säger:

– *Nåväl, låt oss se efter vad vi hittar här*. Sedan tar han fram sitt högheliga förstoringsglas för att granska den åtalades rättfärdighet – men finner ingen fläck eller

skrynkla. Hur jag än pekar och visar så ser den rättfärdige domaren ingenting.

– *Ser du inte, här finns en fläck. Och titta här, en blodröd synd*.

– *Nej*, säger domaren, *jag finner henne inte skyldig till något brott*.

– *Vad är det fråga om?* tänker jag kanske. *Har Gud blivit blind? Har han helt tappat minnet?*

Nej, Gud har inte tappat minnet. Men han kommer ihåg sitt förbund.

Guds nya förbund består i detta: *Jag ska i nåd förlåta dem deras missgärningar, och deras synder ska jag aldrig mer komma ihåg* (Hebr 8:12).

Den rättfärdige Noa

När vi nu gör denna resa så ska vi ta Guds glasögon med oss. Vi ska först landa i ett tält hos Noa, om vilket det heter att *han var en rättfärdig man och fullkomlig bland sina samtida. Han vandrade med Gud* (1 Mos. 6:9). Men nu ser vi Noa i en annan skepnad. Vi kan läsa i 1 Mos 9: *Noa som var åkerbrukare var den förste som anlade en vingård. Men när han drack av vinet blev han berusad och låg blotad i sitt tält*.

Det var ju svinaktigt av Noa. Att berusa sig är synd. Javisst är



Abraham får tillbaka Sara av Abimelek. Caspar Lauyken, Wikipedia.

det synd. Och det blir inte mindre synd av att också den rättfärdige Noa har fallit i fällan. Den som gör sig skyldig till fylleri ska inte ärva Guds rike, står det i Gal 5.

Noa ligger risigt till, förstår vi. Skulle Bibeln sluta att tala om Noa här så skulle vi kunna dra slutsatsen: Noa var en rättfärdig man som vandrade med Herren, men han avföll. Han började i Anden, men slutade i köttet.

Men Bibeln säger mer om Noa. I Hes 14 pekar Gud ut tre rättfärdiga män i den bibliska historien, Noa, Daniel och Job. Drinkaren Noa är alltså med i tre-i-topp. Hans fylleri är glömt och förlåtet. Varför då? kan vi undra. För att han annars hade levt så gudfruktigt? För att han var fullkomlig bland sin samtid?

Låt oss sätta på oss Guds glasögon och slå upp Hebréerbrevet 11:7. Där kan vi läsa: *Genom tron ärvde Noa den rättfärdighet som kommer av tro.*

Abraham, Isak och Jakob

Nu ska vi lämna Noa och resa med Abraham till Egypten. Gud hade visat Abraham stor nåd och han hade ingått förbund med honom, utvalt honom bland alla människor på jorden till att bli förfader till sin egen Son efter hans mänskliga natur. Abraham kallas för trons far eftersom han trodde på Guds löfte.

Men var fanns hans gudstro när han kom till Egypten? Han ljög om att Sara var hans syster för att Faraos inte skulle döda honom för att få henne. Sara var verkligen hans halvsyster (1 Mos 20:12), men hon var mer än så. Hon var hans hustru. Abraham var en lögnare. Och det var inte enda gången detta inträffade. Han ljög också för Abimelek att Sara var hans syster. Det höll på att sluta riktigt illa för den fromme Abimelek när Gud hotade att döda honom för att han tagit en annans hustru i tron att hon var Abrahams syster. Abraham var en notorisk lögnare.

Och detta gick i arv till hans

son Isak som också ljög för Abimelek då att Rebecka var hans syster. Hon var så vacker att Isak var rädd att filistéerna skulle döda honom för att få henne. Hade Isak ingen tro på Guds beskydd över deras äktenskap?

Och går vi till nästa generation så hittar vi bedragaren Jakob som lurade till sig Esaus förstfödslov och ljög om sin identitet inför sin gamle far Isak.

Det är inga små synder det är fråga om, för Bibeln säger att *Gud hatar en lögnaktig tunga* (Ords 6:17). Men vi vet också att dessa tre patriarker finns med bland de inbjudna till Lammets bröllop, enligt Jesu egna ord i Luk 13:28. Där kommer också många publikaner och horor att sitta med och de ska jubla av glädje i evighet. Inte för att dessa var så fromma och hade gjort så många goda gärningar, utan för att de trodde på Guds Son.

Jesus vittnar om att Abraham jublade över att få se Jesu dag, dvs hur han skulle bli människa och återlösa honom och hela mänskosläktet från synden, döden och djävulen. Abraham fick med trons ögon se in i detta och han blev glad. Och Jesus kan också inför judarna prisa Abrahams gärningar: *Om ni vore Abrahams barn skulle ni göra Abrahams gärningar.* Han har i åtanke alla de goda gärningarna som Abraham hade gjort i tron. Men det är inte längre tal om alla lögner och hans tvivel och trots. Allt detta är glömt.

Kung David

Vi ska gå vidare till en annan patriark, kung David, om vilken Gud själv säger att *han höll mina bud och följde mig av hela sitt hjärta så att han endast gjorde det som var rätt i mina ögon* (1 Kung 14:8).

Jaså, tänker vi. Hur var det då med mordet på Uria, var det en Gud behaglig gärning? Eller äktenskapsbrottet med Batseba? Eller folkräkningen? *Har du glömt allt*

Augustus storhet och Jesu ringhet

Augustus regrade över hela den kända världen. Han regrade från år 27 f Kr till år 14 e Kr. Han hade politisk, militär och administrativ kontroll. Han kallades ”den gudomliges son”, eftersom han var adoptivson till Julius Caesar, som hade förklarats sig som gud. Folket dyrkade honom som en gud. Under hans styre började en tid av stabilitet och ekonomisk blomstring. Han sågs som frälsaren av världen, bringaren av fred. Monument, mynt och inskriptioner spred bilden av Augustus som en frälsare, en som skulle sprida ljus över världen.



Foto: JOHANNA ADRIANSSON

Colosseum i Pula, Kroatien.

Jesus föddes inte i ett palats utan i en krubba. Hans föräldrar var vanliga människor, och hans födelse skedde i skymundan. Han växte upp som en snickares son i Nasaret – utan utbildning, rikedom eller inflytande. Han talade om ett annat rike, Guds rike, som inte byggde på våld eller makt utan på kärlek, förlåtelse och sanning. Där Augustus kunde skapa yttre fred genom makt, kom Jesus med inre fred genom nåd.

Ingvar Adriansson



Så här kan det ha sett ut i Betlehem.

detta, Gud? vill vi fråga.

– *Mord, äktenskapsbrott, säger Gud. Jag vet inte vad du pratar om. När jag ser på min tjänare David ser jag bara idel rättfärdighet och lydnad. Fullkomlighet. Han gjorde endast det som var rätt i mina ögon.*

Jag har många gånger fascinerats av Guds hållning vid Salomos födelse. David fick ju Salomo tillsammans med Batseba, som han alltså hade tagit till hustru genom att döda hennes man Uria. Batseba blev gravid och fick ett barn som dock Gud inte lät leva som straff för Davids synd. Men sedan fick de Salomo och det står att HERREN älskade honom. Var han inte längre arg på David? Man kunde ha förväntat sig att Gud skulle ha lagt käppar i hjulet för hela deras äktenskap eftersom David hade handlat så illa. Men det gör han inte utan han ger dem en son,

Salomo, som han själv kallar för Jedidja, HERRENS älskade.

Alla andra, då?

Vi kunde också nämna andra syndare som det nämns om i Bibeln: Petrus, förnekaren, Jakob och Johannes, som ibland var väldigt impulsiva och kallades för åskans söner, Maria Magdalena som hade sju onda andar, synderskan i fariséens hus, publikanen Sackeus, rövaren på korset, Paulus, som hade förföljt de kristna o s v. Guds barnskara är inget drömlag precis.

Och på samma sätt är det när vi ser på varandra. Vi är kantiga och svaga, saknar tålmod med varandra och talar illa om varandra. Vi har våra svagheter och skröpligheter. Någon är svag för världsliga egendomar, nästan girig, en annan är svag på det sexuella området, en annan går omkring och gnäller

jämt och ständigt och blir aldrig nöjd med sin lott. Vi brister i kärlek och är tröga att gå ut med evangelium till våra grannar. Vi saknar lust att be och läsa Bibeln.

Och detta är ingenting att ta det lätt med. Det är synd vi talar om. Blodröda synd inför Guds allseende ögon. Vi ska inte heller fränsäga oss skyldigheten att gå och tillrättavisa varandra om vi ser att någon felar. Kärleken till varandra fordrar det. Paulus skriver till galaterna: *Bröder, om ni kommer på någon med att begå en överträdelse, då ska ni som är andliga människor upprätta en sådan.* Vi behöver alla allt som oftast tillrättavising. Och vi ska inte bli stötta eller arga om någon kommer till oss och är bekymrad för hur vi lever eller vad vi bekänner som vår tro.

Hans Ahlskog

Glada nyheter som vänder upp och ner på världen

Men ängeln sa: "Var inte förskräckt! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, HERREN" (Luk. 2:10,11).

I den glada nyheten om Jesus visar Gud att han inte bryr sig ett dugg om sådant som världen tycker är så oerhört viktigt.

"Jag läste nyheterna i dag, oh, boy". Ungefär så börjar Beatles' sång "A day in the life". Den sammanfattar vad många människor tänker när de läser dagstidningen. Och sången blir inte mer hoppfull i fortsättningen. Livet styrs av slumpen och är en eländig härva av meningslösa tragedier. Så dåligt att ingen hjärtnipande historia i världen kan göra det bättre.

Förbryllande nyheter

Evangeliet är glada nyheter. Låt oss först och främst vara klara på den punkten. Guds glada, goda nyheter kom för att hjälpa oss som inte förmådde hjälpa oss själva. Dessa nyheter (som inte liknar dem vi kan läsa om i tidningarna) försäkrar oss om Guds kärlek och förvandlar sorg till glädje genom att ta hand om vårt djupaste problem: synden som gör oss till främlingar för Gud. Denna kärlek är så förunderlig att den vänder upp och ner på allting i hela världen.

En sak som alltid kommer för mig när jag läser Lukasevangeliet är hur bakvänt allt verkar. Jag menar hur annorlunda saker fungerar

jämfört med hur det vanligen går till här i världen. En husbonde binder upp sina kläder och betjänar sina slavar. Samariter uppträder som medmänniskor mot judar och hjälper dem. En from farisé ber högljutt, men Gud slår dövörat till. I stället går en syndig publikan hem rättfärdig. Nästan varenda sida i Lukasevangeliet innehåller liknande förunderliga saker. Det är som Maria sjöng i sin lovsång: *Hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat tomhänta bort* (Luk 1:53).

Det är likadant med julberättelsen. Kejsar Augustus knäpper med fingrarna och Josef och Maria måste med möda ta sig de många milen till Betlehem fast hon är gravid i nionde månaden. "Är det så här Gud kommer till världen?" tänker vi. "Det kan inte vara rätt!"

Det blir än värre. Davids stad är så full av människor att ingen bryr sig om den besvärliga situation som uppkommit för kvinnan som just ska föda. De bryr sig inte ett dugg om vad Gud gör genom henne. De verkar inte ens besitta den mänskliga anständighet som vem som helst skulle visa en gravid kvinna i behov av hjälp. En mer målande framställning av människans synd och totala vilshenhet går inte att finna.

Ändå bär Maria och Josef detta utan att klaga. Barnet föds. Himlens kung får en krubba till säng, och alltings Herre får sin lilla kropp inlindad i tygremsor som skydd mot den kyliga nattluften.

Så går det till när himlens Gud förenar sig med vårt släkte. Ingen ser. Ingen bryr sig. För hela världen ser det faktiskt bara ut som ännu

en sorglig meningslöshet i mänsklighetens absurda historia.

Glada nyheter

Sedan kommer ängeln och tillkännager de glada nyheterna. Inte till kungar, inte till krigsmän eller till experter på Bibeln, utan till vanliga herdar som vaktar sina fårhjordar. Och vilket tillkännagivande! En översvallande himmelsk glädje strömmar ut över midnattshimlen. Guds härlighet bryter igenom mörkret och fyller världen med sitt ljus. Det är tydligt att Gud verkar, och han verkar på det mest häpnadsväckande sätt. Varför gör han så här?

En gång hörde jag följande belysande exempel. Världen är som ett jättestort skyltfönster där alla prislapparna har bytt plats. Alla billiga saker har fått höga priser och de riktigt dyra sakerna som verkligen har varaktigt värde nästan skänks bort. Det sorgliga är att folk faller för det. De lägger ut alla sina pengar på saker som inte tillfredsställer och inte kan tillfredsställa.

Så vänder Gud upp och ner på världen. När det gäller de goda nyheterna om Jesus visar Gud att han inte alls bryr sig om vad världen tycker är så oerhört viktigt. Knäpper kejsar Augustus med fingrarna? Må så vara, men Messias har fötts i Davids stad precis som Guds ord för länge sedan förutsagt. Är människor av naturen egoister som inte bryr sig om andra? OK då. Gud behöver dem inte för att sätta igång sitt kärleksverk i den här världen. Hans Son kan ha sin bädd i ett stall och en ödmjuk mor som tar hand om honom så gott hon

kan. Gud vill låta änglakören brista ut inför några få herdar.

Gud tycker om att göra någonting av ingenting, sa Luther. Om du tycker att du är någonting är det inte mycket han kan göra för dig (jfr Luther's Works, vol. 14 s. 153). Men om du känner dig tom och trött på ett liv som ofta inte verkar leda någonstans, om du

känner sorg över din synd och om du är trött på att höra alla dåliga nyheter här i världen, lyssna då på änglarnas sång. Den är avsedd för dig.

För dig har idag en Frälsare blivit född i Davids stad. Din Frälsare! Han är Messias. Han är Herren själv som kommit ner till dig. Han kommer så liten och

hjämlös för att dra dig till sig. Han kommer för att bära dina bördor och göra dig till sin egen för alltid. Det finns ingenting att vara rädd för här. Här i detta barn är Gud för dig. Till hundra procent och alltid för dig!

Det är goda nyheter.

Paul O. Wendland

Det sanna ljuset för alla folk

*Det är för lite
att du bara är min tjänare
som upprättar Jakobs stammar
och för tillbaka de bevarade
av Israel.*

*Jag ska sätta dig
till ett ljus för hednafolken,
för att du ska bli min frälsning
ända till jordens yttersta gräns
(Jes 49:6).*

*Mina ögon har sett
din frälsning
som du har berett
inför alla folk:
ett ljus
med uppenbarelse
för hedningarna
och härlighet
för ditt folk Israel
(Luk 2:30–32).*

Fråga:

Hur kan Gud fördöma människor som aldrig har hört evangeliet?

Svar:

Ibland när vi ställer en fråga till Gud, ger han inte ett svar som tillfredsställer vår mänskliga nyfikenhet. Job frågade Gud: ”Varför har du tillåtit att jag får lida så mycket? Jag har inte gjort något för att förtjäna det här!” Guds svar till Job var (som en av mina seminarielärare sammanfattade det): ”Jag är Gud. Du är Job. Jag älskar dig. Du måste lita på mig.” Det svaret var inte intellektuellt tillfredsställande för Job och är inte det för oss heller. Men det är det rätta svaret från vår gode och nåderike Gud, och det ger oss allt vi behöver veta för att hålla fast vid hans kärleksfulla löften.

Något liknande händer när vi frågar Gud: ”Hur kan du fördöma människor som aldrig har hört evangeliet?” För oss verkar detta vara en helt rimlig fråga. Gud säger tydligt i sitt ord att alla människor är födda i synd och inte kan bli frälsta utan tro på Jesus. *Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd* (Mark 16:16). Genom aposteln Paulus säger han: *Tron kommer av predikan och predikan genom Kristi ord* (Rom 10:17). Så med hjälp av vår mänskliga logik undrar vi: Hur är det med dem som av någon anledning aldrig får höra evangeliet? Det verkar inte rättvist att Gud skulle fördöma dem för något som inte är deras fel.

Tydliga sanningar att hålla sig till

Guds svar på den här frågan är mycket likt hans svar till Job. Han svarar inte direkt på frågan. Han

inbjuder oss inte att utforska det han i sin vishet döljer för oss och ger oss inte utrymme att spekulera om hans avsikter. I stället riktar han vår uppmärksamhet på tydliga sanningar som han har uppenbarat i sitt ord och ger oss tro så vi kan lita på hans kärleksfulla löften.

Det första Gud vill att vi ska

människor. Jesus sa till Nikodemus: *Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv* (Joh 3:16). Aposteln Johannes skriver: *[Jesus] är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens* (1 Joh



Job och hans vänner.

veta är att han vill att alla människor ska bli frälsta. Det betonar han i 1 Tim 2:4: *Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen*. Herren förkunnade för Hesekiel: *Så sant jag lever, säger Herren GUD, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva* (Hes33:11). Genom profeten Jesaja väddar Gud: *Vänd er till mig och bli frälsta, ni jordens alla ändar, för jag är Gud och det finns ingen annan* (Jes 45:22). Så om människor inte har hört evangeliet är det inte för att Gud inte vill att de ska bli frälsta. Guds högsta önskan är att alla människor ska tillbringa evigheten med honom i de nya himlar och den nya jord som han kommer att skapa för sitt folk.

Eftersom Gud vill att alla människor ska bli frälsta, sände han sin Son för att rädda alla

2:2). Paulus skrev till de kristna i Rom: *Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de förklarar rättfärdiga som en gåva, av hans nåd, därför att de är friköpta av Kristus Jesus* (Rom 3:23,24). Den Gud som vill att alla människor ska bli frälsta åstadkommer frälsning för alla människor genom sin Sons, Jesu liv, död och uppståndelse.

Gud inte bara önskade och åstadkom frälsning för alla människor genom Jesu verk. Han gav också de hjälpmedel som gör att alla människor kan komma till frälsande tro på honom. Han inspirerade profeter, apostlar och andra att skriva ner hans ord, som visar människor till Jesus från början till slut. Jesus sa till de judiska religiösa ledarna: *Ni forskar i Skrifterna, för att ni tror att ni har evigt liv i dem. Det är just de som vittnar om mig* (Joh 5:39).

Dessa goda nyheter om vem Jesus är och vad han har gjort för att åstadkomma vår frälsning är, som Paulus skrev till de kristna i Rom, *Guds kraft till frälsning för var och en som tror* (Rom 1:16). Förutom detta skrivna och talade ord gav Gud oss sitt ord som är förenat med vatten i dopet. Paulus sa till Titus att dopet är *ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande* (Tit 3:5). Petrus förkunnar att dopet *nu frälsar också er* (1 Pet 3:21).

Slutligen: den Gud som önskade och fullbordade frälsning för alla människor i Jesus och gav alla människor hjälpmedlen så de kan komma till frälsande tro på honom, sände också ut människor i världen för att förkunna detta trosskapande budskap och för att döpa. Innan Jesus for upp till himlen befallde han dem som följde honom: *Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er* (Matt 28:19,20). När Guds folk utför

denna befallning försäkras Jesus oss: *Detta evangelium om riket skall förkunnas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk* (Matt 24:14).

Ett svar att tro på

Gud har gett oss alla dessa klara sanningar att hålla fast vid. Men han har inte direkt svarat på vår ursprungliga fråga. Kanske beror det på att den inte är så rimlig som vi först trodde. Inbäddat i frågan ligger antagandet att vi har rätt att döma Gud. Att fråga Gud: "Är det inte orättvist av dig att fördöma någon som aldrig har hört evangeliet?" förutsätter att vi kan kräva att Gud ska hålla sig till våra ofullkomliga mänskliga normer för rättvisa. Men Gud behöver inte att vi talar om för honom vad som är rätt och orättvist. Gud både förstår och visar rätt och rättvisa mycket bättre än vi någonsin kan föreställa oss. Som Paulus skrev till de kristna i Rom: *Du människa, vem är då du som ifrågasätter Gud?* (Rom 9:20).

Vi syndiga människor kanske inte tycker att Guds svar på vår

fråga är intellektuellt tillfredsställande. Men vår gode och nåderike Gud vet hur han bäst ska besvara våra frågor på ett sätt som får oss att hålla fast vid hans kärleksfulla löften. Stärkta av dessa löften tackar vi för att Gud älskade hela världen så mycket och visade den kärleken genom att frälsa oss i sin Son. Vi prisar Gud för att han har fört oss till frälsande tro genom de goda nyheterna om Jesus, talade till oss, skrivna för oss och förbundna med vatten i dopet för oss. På alla sätt vi kan genomför vi ivrigt Jesu befallning: *gå ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem ... lär dem* (Matt 28:19,20). Och vi förenar oss med aposteln Paulus i hans lovsång:

*O, vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud!
Hur outgrundliga är inte hans domar, hur ofattbara hans vägar!
Av honom, genom honom och till honom är allting.
Hans är äran i evighet! Amen.*
(Rom 11:33,36)

Steven Lange
Forward in Christ 2/2025

Julkampanj från Biblicums förlag

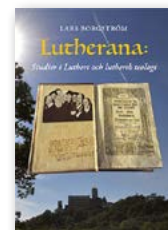
Inför julen erbjuds två nya böcker av Lars Borgström till intropriser. Rabatter ges också på en handfull andra böcker. Den som beställer någon av dessa böcker till jul får också *kostnadsfritt* två mini-skrifter av Seth Erlandsson: *Ett brev till en vän som tror att bara vuxna kan döpas samt Israel och judarnas återvändande i vår tid* (värde: 60 kr).

- Seth Erlandsson: *Profeten Sakarja och hans bok*. Nu: 120 kr (normalpris: 150)
- Lars Borgström: *Ett flödande ljus – predikningar över Romarbrevet*. Nu 120 kr (149)
- Lars Borgström: *Horisontellt och vertikalt – lösningen på Guds korsord?* Nu: 250 kr (275)
- Lars Borgström: *Vilken gud kan då rädda er? – utläggning av Daniels bok*. Nu: 170 kr (195)
- För barn: C Kolosovsky: *Lilla lammet Ludde*. Nu: 50 kr (100).

Lars Borgströms nya böcker:

Lutherana: Studier i Luthers och luthersk teologi: nu 110 kr (normalpris 119 kr).

Skulle då jag inte bry mig om Nineve? Utläggning av Jonas bok (se presentation på nästa sida). Intropris: 170 kr (195 kr).



<https://biblicum.nu>

Jonas tecken – Människosonens förebild

Utdrag ur kapitel 3 (s 134) i Lars Borgströms nya bok *”Skulle jag då inte bry mig om Nineve? Utläggning av Jonas bok.”*

Boken utkommer i slutet av november. Introerbjudande till jul: 170 kr, biblicum.nu



Jonas tecken innebär,

- I) att liksom Jona ville offra sitt liv för att rädda andra (Jona 1:12, 14) så räddade Jesus hela mänskligheten genom sin försoningsdöd,
- II) att ”liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så ska Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter” (Matt. 12:40).

Jonas tecken är slutligen också de troendes uppståndelse från synden till livet i Kristus, eller Guds ords kraft att väcka upp andligt döda människor till livet i Gud. I Matt 12:39–42 och, ännu tydligare, i Luk. 11:29–30, 32 ser vi hur Jesus lyfter fram att

människor blev omvända genom Jonas predikan, och samtidigt klandrar Han dem av sina åhörare som inte omvänt sig trots att Hans egen undervisning var förmer än Jonas:

När folk strömmade till, började Jesus tala: ”Det här släktet är ett ont släkte. Det söker ett tecken, men det ska inte få något annat än Jonas tecken. Så som Jona var ett tecken för folket i Nineve, så ska Människosonen vara det för det här släktet. [---] Nineves män ska vid domen uppstå med det här släktet och bli deras dom. De omvände sig vid Jonas predikan, och här är något som är större än Jona” (Luk. 11:29–30, 32).

”

Jesus själv är ”Jonas tecken”. Och Jesus möter vi idag genom Ordet om Honom.

Seth Erlandsson skriver om boken:

Vem var egentligen profeten Jona, denna ”duva” från Gat-Hahefer nära Nasaret i Galileen? Hur duvlik var han när han inte ville acceptera kallelsen från Gud att bege sig till de grymma hedningarna, assyrierna i Nineve? Varför ville han fly från sitt uppdrag? Han var visserligen varken den förste eller den siste som fann profetkallet svårt. Redan Mose ville slippa att predika Guds ord för en fiende som farao och för de hedniska egyptierna. Mose sa: ”Vem är jag, att jag skulle gå till farao.” ”Jag är trög i talet och har en trög tunga.” ”Sänd ditt budskap med vilken annan du vill” (2 Mos 3–4). När Jeremia mer än

100 år efter Jonas tid utvaldes av Gud till ”profet för hedningarna” (hebr. *goyim*) för att predika Guds ord till det grovt avfälliga Judafolket, svarade han: ”Jag kan inte tala, för jag är för ung” (Jer 1:5–6).

Man kan häpna över hur mycket viktig och klagörande information Lars Borgström får med i denna utläggning av Jonas bok. Han sätter in den i sitt historiska sammanhang, klagör dess struktur av sju scener och visar vilket litterärt mästerverk den är. Bibelkritikens olika argument mot Jonabokens historicitet tar han upp men måste smula sönder dem som ohållbara, ett efter ett.

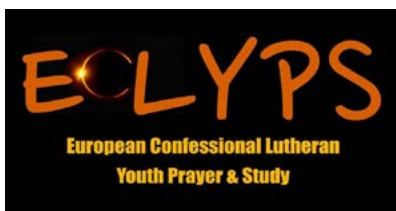
Det mänskligt sett omöjliga hände, både när Jona kastades i havet och när han ”som uppstån-

den” predikade för de hedniska nineviterna. Han är en förebild för min död och uppståndelse, betonar Jesus för sina motståndare (se Matt 12:38–41). Det var inga sagofigurer som blev omvända, för ”Nineves män ska vid domen uppstå med det här släktet och bli deras dom. De omvände sig vid Jonas predikan, och här är något som är större än Jona.”

Genom att bättre lära känna profeten Jona, lär vi känna vår syndfulla människonatur och Guds nådiga frälsningsvilja som sträcker sig till alla människor. Gud har makt att omvända också sina bittra fiender. Före trons upptändande är vi alla hedningar, fiender till Gud, andligt blinda och döda (Rom 8:7, Ef 2:1).

Internationellt ungdomsnätverk

Under det internationella ungdomslägret på Hjälmgården i somras blev det tydligt att ungdomar från våra europeiska systerkyrkor ser ett stort behov av kristen gemenskap, och att det kan kännas långt mellan lägren. I vissa församlingar och t.o.m. länder har man ingen riktad ungdomsverksamhet alls. Pastor Pete Myers i Manchester i England och undertecknad tog därför initiativ till digitala träffar på engelska för hela CELC Europa. Varje tisdag kl 20:00 svensk tid samlas nu ungdomar från Portu-



gal, Tyskland, Finland, Sverige och England för bibelstudier och samtal under rubriken ECLYPS (European Confessional Lutheran Youth Prayer and Study). De flesta tillfällena leds av Pastor Pete Myers, och alla som är konfirmerade eller minst 15 år gamla är välkomna att delta.

Peter Öman

Nyårsläger

ordnas av ELFK i Leipzig 28.12.25–1.1.26 under ledning av Benjamin Stöhr.

Ungdomsläger

ordnas i samband med sommarlägret på Strandgården 2–5 juli. Håll utkik på LBKung: Facebook; <https://www.bekannelse.se/verksamhet/lbkung/>

Inför sommarkonferensen 2026

Nästa år 2026 är det konferensförhandlingar. Jag ber att församlingarna har kontakt med valberedningen och tänker igenom vilka lämpliga personer som bör sitta i styrelsen.

Vid konferensen 2024 på Hjälmgården aviserade jag att jag vill träda tillbaka som ordförande. Det har varit 10 fina år som jag nu i tacksamhet ser tillbaka på. Jag börjar närma mig 70 och vi behöver en förnygring på posten. Sjuttio- och åttiotalisterna bör stiga fram och föra kyrkan vidare. Vi har många duktiga personer som kan ta vid.

Vårt stora arbete som ligger närmast framför oss är att ro vår nya sångbok i land. Våra kommittéer arbetar nu på sista versen och ett fantastiskt arbete har lagts ner av många duktiga personer. Jag ser med glädje fram emot att ha ”en” psalmbok och inte flera häften som vi haft under många år.

En annan viktig sak är hur vi ska avlöna våra pastorer som har civilt arbete, familj och pastorstjänst. Min egen erfarenhet under många år är att någon av dessa alltid kommer i kläm vid dubbelarbete. Vi måste försöka hitta bra modeller för försörjning i framtiden.

Jag vill tacka alla i kyrkan för

att ni haft överseende med mina svagheter och brister. Jag har hela tiden känt stöd och uppmuntran när jag brukat de gåvor jag i all enkelhet fått för att arbeta i LBK. Tack för alla förböner och alla ni som arbetar i det tysta. Tack också till Gud som är trofast och leder styr sin kyrka genom ordet. Utan honom förmår vi ingenting.

Försök att avsätta datumen för Strandgården 2–5 juli 2026 så vi tillsammans får samlas kring ordet, sången och gemenskapen. Det är viktigt att just du kommer.

Ingvar Adriansson ordf.



Strandgården i Halmstad är platsen för sommarlägret och konferensen 2–5 juli 2026.

Kom, Herre Jesus!

Anden och bruden säger: "Kom!"
Och den som hör det ska säga: "Kom!"
Och den som törstar ska komma,
och den som vill ska få ta emot livets vatten.
Han som betygar detta säger: Amen, kom Herre Jesus!
(Upp 22:17, 20)

Amen. Det är ett mäktigt ord. När det används i kyrkan ger det uttryck för att något är avslutat. *Amen* kan lyfta sömntunga ögonlock i slutet av en predikan. *Amen* kan befria ett rastlöst litet barn som väntar på att få springa iväg från kyrkbänken när gudstjänsten är slut. *Amen* kan var ett flerstämmigt ackord som läggs till när en psalm tar slut.

Men långt mer än att vara en oreflekterad avslutning i en gudstjänst är *amen* ett själens vittnesbörd som strömmar från ett troende hjärta och låter läpparna ge uttryck åt sin övertygelse. *Amen – ja, Herre! Det du har sagt är sant!* Jag böjer mig inför dig och låter mina tankar formas av din vilja. Amen. Mitt hjärta ger med jublande glädje bifall åt det du säger!

När den helige Ande avslutar sitt kärleksbrev till den fallna mänskligheten ger han tid att svara och lägger pennan i handen på den som tror. Hur ska vi då svara? Vad ska vi kunna tillägga till det Anden har återgett i Skriften, särskilt som det är förbjudet att lägga till eller ta bort något (Upp 22:18–19). Ett svar från oss bidrar verkligen inte med något. Men det ger uttryck för tro. Amen – ja, Herre, det är sant!

Vad är det då vi säger "Amen" till? Herrens utlovade och nära förestående återkomst. "Ja, jag kommer snart." När klockans visare rör sig väldigt sakta och år efter år och sekel efter sekel rullar förbi kan det se ut som om Kristi ord *snart* på något underligt sätt glömts bort. Men kom ihåg att Kristi tidslinje inte är begränsad–till vår. Han som är Alfa och Omega har evigheten för ögonen. Och hans återkomst på den yttersta dagen kommer helt att stämma överens med hans allvetande plan för mänskligheten.

Varje stund vi har kvar till dess skänker Gud sin nåd. Vi dricker djupt varje dag ur Kristi förlåtelses och frälsnings outtömliga källa. Och under våra dagliga aktiviteter riktar vi blicken mot himlen i ivrig väntan på Frälsarens återkomst. Vi förstår att solen kanske inte går ner idag förrän vi ser Jesus öga mot öga. Och till det säger vi: "Amen, kom Herre Jesus."

Bön: Min Frälsare som befriar både kropp och själ, påverka mitt hjärta så att jag med glädje ser fram emot din återkomst. Kom, Herre Jesus!

Ur Meditations